

Divendres 8 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 11,11-25): Jesús, després que la gent l'havia aclamat, va entrar a Jerusalem, al temple. Després de donar una mirada tot al voltant, com que ja era el vespre, va sortir amb els Dotze cap a Betània.

L'endemà, quan sortien de Betània, Jesús va tenir gana. Veié de lluny una figuera que ja estava coberta de fullatge i va anar-hi per si hi trobava alguna cosa. Però, quan s'hi acostà, no va trobar-hi res més que fulles, perquè no era el temps de les figues. Llavors digué a la figuera: «Que mai més ningú no mengi fruits teus!». I els seus deixebles van sentir aquestes paraules.

Quan arribaren a Jerusalem, Jesús va entrar al recinte del temple i es posà a treure els qui hi compraven i venien, va bolcar les taules dels canvistes i les parades dels venedors de coloms, i no permetia que ningú traginés res per dins el recinte del temple. I els instruïa així: «¿No diu l'Escriptura: El meu temple serà anomenat “casa d'oració per a tots els pobles”? Però vosaltres n'heu fet una cova de lladres!». Ho van sentir els grans sacerdots i els mestres de la Llei i buscaven com podrien fer-lo morir; però li tenien por, perquè tota la gent estava admirada de la seva doctrina. I quan es va fer fosc, Jesús i els seus deixebles van sortir de la ciutat.

Al matí, tot passant, van veure que la figuera s'havia assecat de soca-rel. Pere, recordant les paraules de Jesús, li diu: «Mira, rabí! La figuera que vas maleir s'ha assecat». Jesús els respon: «Tingueu fe en Déu. Si algú diu a aquesta muntanya: ‘Alça't i tira't al mar’, sense dubtar-ne en el seu cor, sinó creient que es realitzarà allò que diu, us asseguro que li serà concedit. Per això jo us dic: tot allò que demaneu en la pregària, creieu que ja ho teniu concedit, i ho

rebreu. I quan pregueu, si teniu res contra algú, perdoneu-ho, i així també el vostre Pare del cel us perdonarà les vostres faltes».

«Tot allò que demaneu en la pregària, creieu que ja ho teniu concedit»

Fra. Agustí BOADAS Llavat OFM

(Barcelona, Espanya)

Avui, fruit i petició són paraules clau de l'Evangeli. El Senyor s'apropa a una figuera i no hi troba fruits: només hi ha fullaraca, i reacciona maleint-la. Segons sant Isidor de Sevilla, “figa” i “fruit” tenen la mateixa arrel. L'endemà, sorpresos, els Apòstols li diuen: «Mira, rabí! La figuera que vas maleir s'ha assecat» (Mc 11,21). En resposta, Jesucrist els parla de fe i de pregària: «Tingueu fe en Déu» (Mc 11,22).

Hi ha gent que gairebé mai pregunten, i, quan ho fan, és amb vista que Déu els resolgui un problema tan complicat que ja no hi veuen solució. I ho argumenten amb les paraules de Jesús que acabem d'escoltar: «Tot allò que demaneu en la pregària, creieu que ja ho teniu concedit, i ho rebreu» (Mc 11,24). Tenen raó i és molt humà, comprensible i lícit que, davant els problemes que ens superem, confiïem en Déu, en alguna força superior a nosaltres.

Però cal afegir que tota pregària és “inútil” («abans que ho demaneu, el vostre Pare ja sap de què teniu necessitat»: Mt 6,8), en la mesura que no té una utilitat pràctica directa com —per exemple— encendre un llum. No rebem res a canvi de pregar, perquè tot el que rebem de Déu és gràcia sobre gràcia.

Per tant, no cal pregar...? Al contrari: ja que ara sabem que no és sinó gràcia, és aleshores que la pregària té més valor: perquè és “inútil” i és “gratuïta”. Amb tot, hi ha tres beneficis que ens dona la pregària de petició: pau interior (trobar l'amic Jesús i confiar en Déu ens relaxa); reflexionar sobre un problema, racionalitzar-lo, i saber-lo plantejar, és ja tenir-lo mig solucionat; i, en tercer lloc, ens ajuda a discernir entre allò que és bo i allò que potser per caprici volem en les nostres intencions de la pregària. Aleshores, a posteriori, entendrem amb els ulls de la fe el que diu Jesús: «Tot allò que demanareu al Pare en nom meu, jo ho faré» (Jn 14,13).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«'Que mai més ningú no mengi fruit de tu!'. Ens fa llàstima aquest passatge de l'Escriptura Santa, ensems que ens anima també a encendre la fe, a viure conforme a la fe, per tal que Crist rebi sempre un guany de nosaltres» (Sant Josepmaria)

-

«¿Estem disposats a deixar-nos purificar contínuament pel Senyor, permetent-li llançar de nosaltres i de l'Església tot el que és contrari a Ell? En la purificació del temple es tracta d'alguna cosa més que de la lluita contra els abusos. S'anuncia una nova hora de la història» (Benet XVI)

-

«En el seu mestratge, Jesús ensenya els seus deixebles a pregar amb un cor purificat, una fe viva i perseverant, una audàcia filial. Els crida a la vigilància i els convida a presentar a Déu les seves peticions en el seu nom. Jesucrist Ell mateix escolta les pregàries que se li adrecen» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 2.621)